

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UZVP-ARJ.br.100/2023

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojše Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Beshir Islami, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca N.T.SH "P." iz P., koga po punomoćju zastupa Isamedin Dedinca, advokat iz P., protiv tuženika Carine Kosova, radi poništenja rešenja tuženika br.07.3/1501, 1742, 1678/2014 od 27.08.2018 godine, odlučujući o zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.521/22 od 12.01.2023 godine, na sednici veća održanog dana 15.06.2023 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužioca N.T.SH "P." podnet protiv presude Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.521/22 od 12.01.2023 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.521/22 od 12.01.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca N.T.SH "P.", izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2327/18 od 16.12.2020 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.07.3/1501, 1742, 1678/2014 od 27.08.2018 godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost navedene presude Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća. Navodi da je osporena presuda doneta usled povreda odredaba postupka i povrede materijalnog prava. Predložio je da se zahtev usvoji i da se presuda Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.521/22 od 12.01.2023 godine ukine i da se predmet vrati tom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tuženik rešenjem br.07.3/1501, 1742, 1678/2014 od 27.08.2018 godine odbio kao neosnovan zahtev tužioca za ponovno razmatranje odluka JCD br. R-31467, R-34164, R-34166, R-34170 od 18.09.2014 godine, R-39961, R-39965, R-39666 od 30.10.2014 godine, R-34947, R-34948, R-34950, R-34951 od 15.10.2014 godine i 30.10.2014 godine ZBD Priština. Tužioc je protiv navedenog rešenja podneo tužbu fisklanoj diviziji upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini. Postupajući po navedenoj tužbi tužioca, navedeni sud je doneo presudu U.A.br.2327/18 od 16.12.2020 godine, kojom je odbio kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.07.3/1501, 1742, 1678/2014 od 27.08.2018 godine. Na navedenu presudu tužioc je izjavio žalbu drugostepenom sudu. Osporenim presudom Privrednog suda Kosova-drugostepenog veća K.DH.SH.II.br.521/22 od 12.01.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca N.T.SH "P.", izjavljena protiv presude fisklane divizije upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini .A.br.2327/18 od 16.12.2020 godine, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca za ukidanje rešenja tuženika Carine Kosova br.07.3/1501, 1742, 1678/2014 od 27.08.2018 godine.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužioca i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav drugostepenog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, s obzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se tužioc poziva u svom zahtevu. Po mišljenju ovog suda, suprotno navodima tužioca, nižestepeni sudovi su tokom upravnog spora, a na osnovu dokaza u spisima predmeta, pravilno utvrdili da se u spisima predmeta nije mogao naći nijedan dokaz koji bi potvrdio kako je tužioc uplatio stvarnu transakcijsku vrednost uvezene robe predviđenu prvom metodom procene po članu 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109.

Da bi se prihvatila plaćena vrednost transakcije prema prvoj metodi procene po članu 33, tužioc je morao da dokaže stvarnu vrednost transakcije koju je platio prodavcu-izvozniku predmetne robe. Iz dokaza u spisima predmeta koje je dostavio tužioc, u konkretnom upravnom sporu, a po mišljenju ovog suda, nije bilo moguće uskladiti deklarisanu vrednost za predmetnu robu sa plaćenim iznosom transakcije. Naime, po mišljenju ovog suda, tužioc nije adekvatnom i uverljivom dokumentacijom dokazao da je za predmetnu robu platio realnu cenu, kako bi se carinjenje robe obavilo prema gore navedenim JCD, po prvoj metodi člana 33 ZCAK, stoga je sa pravom Carina Kosova osporila deklarisanu vrednost robe za carinjenje, budući da tužioc nije uspeo da sa konkretnim dokazima argumentuje stepen oštećenja robe-uvezenih vozila putem spornih JCD, i način plaćanja za kupovinu predmetne robe, pa prema tome u ovom pogledu nižestepeni sudovi nisu mogli da prihvate navode iz tužbenog zahteva. Po mišljenju ovog suda, nižestepeni sudovi su pravilno postupili kada su utvrdili da je Carina Kosova, na osnovu gore iznetih činjenica, spravom primenila šestu metodu procene člana 35 ZCAK, prema raspoloživim podacima Carine uzetih iz kataloga Shwake list za robu sa istim karakteristikama, pri čemu je iz vrednosti kataloga uvedeno smanjenje od 20% do 30% u zavisnosti od stepena štete vozila, na osnovu čega je utvrđena stvarna cena carinjenja, a ne one niže cene, koju je prema pratećoj dokumentaciji, tužio prijavio. Ovaj Sud nije mogao da utvrdi drugačije činjenično stanje od onog koji je utvrdio tuženi organ tokom upravnog postupka, iz razloga što je procena carinske robe pravilno urađena na osnovu vizualnog pregleda robe-vozila a prema oštećenju vozila određen je stepen oštećenja od 30%. Ovi podaci su utvrđeni u procesu za određivanje vrednosti robe od 18.09.2014 godine od strane ZBD Priština. Procenu oštećenja vozila na osnovu podataka iz kataloga i stepena oštećenja tokom fizičkog ispitivanja, ovaj sud smatra kao pravilnom i zakonitom odlukom. U postupku pred prvostepenim sudom, isti je, po mišljenju ovog suda pravilno odbio predlog punomoćnika tužioca da se obračun

vrednosti oštećenja izvrši putem veštačenja iz oblasti mašinske tehnike. Tužioc nije priložio materijalne dokaze ni pred tuženom a ni pred sudom, tj. dokumentaciju države izvoznice koja svedoči o stepenu oštećenja vozila, što je u ovom slučaju tužioc morao da sa dokazima argumentuje da oštećenja vozila moraju utvrditi nadležni organi osiguravajućih društva države izvoznice. Iz dokumentacije u spisima predmeta nije bilo moguće da se izvrši novo utvrđivanje obračuna stepena oštećenja vozila koja su carinjena prema osporenim JCD, budući da se carinska roba ne nalazi pod carinskim nadzorom da bi se obavio fizički pregled stepena oštećenosti putem veštačenja iz oblasti mašinske tehnike, stoga u ovom slučaju sud nije uvažio navode tužioca da se procena štete na vozilima uradi samo na osnovu foto dokumentacije koja se nalazi u spisima predmeta. Sud smatra pravilnim postupke tužene kad je procenu carinske robe izvršila prema metodi za procenjivanje raspoloživih podataka koji su u konkretnom slučaju uzeti iz kataloga shwake list koji sadrži podatke o vrednosti robe sa istim karakteristikama, te da je iz vrednosti kataloga uvedeno umanjenje od 20% do 30% zavisno od stepena oštećenja vozila. U konkretnom slučaju, po mišljenju ovog suda, ne postoji dovoljno dokaza na osnovu kojih bi se moglo utvrditi da je tužioc platio stvarnu vrednost transakcije za predmetnu robu plaćenu za izvoz, u pogledu člana 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109. Po mišljenju ovog suda, tako neusklađena prateća dokumentacija za predmetnu robu, nije dovoljan dokaz kojim bi se moglo utvrditi da je uplaćena stvarna vrednost predmetne transakcije, odnosno da je tužioc dostavio odgovarajuću dokumentaciju prema kojoj bi tuženik-Carina Kosova trebala da proceni robu prema prvoj metodi za procenu iz člana 33 Zakona o carini i akcizama Kosova br. 03/L-109. Po mišljenju ovog suda, tuženik je u postupku odlučivanja po žalbi tužioca, na pravilan i zakonit način potvrdila ponovnu procenu za predmetnu robu koja je ocarinjena spornim JCD, i konstatovao da je ista pravilno primenila metodu 6 za procenu, član 35 Zakona o carini i akcizama Kosova, odnosno na osnovu raspoloživih podataka Carine Kosova, dok je procena vrednosti robe vršena prema raspoloživim podacima kojima carina Kosova raspolaže i koji su u konkretnom slučaju uzeti iz kataloga shwake. S toga, ovaj sud prihvata konstatacije tuženog organa da tužioc nije prikazao kompletnu dokumentaciju kojom bi bilo potvrđeno da je izjavljena cena ujedno i realna vrednost robe predviđenu članom 33 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109. Obzirom da nižestepeni sudovi, na osnovu dokaza u spisima predmeta, nisu mogli potvrditi navode tužioca da je tužioc izvozniku uplatio realnu vrednost, to su nižestepeni sudovi pravilno utvrdili da je tuženik postupio na zakonit način kada je doneo odluku o novoj proceni predmetne robe i primene metode broj 6 propisane članom 35 Zakona o carinama i akcizama br.03/L-109 odnosno procene na osnovu podataka kojima raspolaže carina.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu tužioca.

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 15.06.2023, UZVP.ARJ.br.100/2023

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić